

II. Lærere og andre videnskabelige Tjenestemænd samt Censorer.

a. Afgang og Udnævnelser m. v.

Oversigt for Aaret 1929—30.

Det teologiske Fakultet.

Ved Undervisningsministeriets Resolution af 25. Februar 1930 blev der efter Indstilling af Konsistorium tillagt forhv. Professor, Dr. theol. J. C. Jacobsen et Vederlag paa 1000 Kr., at afholde af Universitetets Udgiftspost a. 13. Vikarudgifter for Finansaaret 1929—30 for Varetagelse af Undervisning i det gamle Testamente i Foraarssemestret 1929 under Vakancen i Docenturet i det gamle Testamente. (J. Nr. 99/30).

Paa Finansloven for 1930—31, jfr. Rigsdagstidende for 1929—30, Tillæg B., Sp. 1269—72, og paa Tillægsbevillingsloven for 1929—30, jfr. Rigsdagstidende for 1929—30, Tillæg B. Sp. 2219—20, blev der tilstaaet Docent, Dr. theol. Flemming Hvidberg et ikke-pensionsgivende Tillæg paa 600 Kr. aarlig i Tiden 1. Maj 1929—30. April 1932, og 360 Kr. i Tiden 1. Maj 1932—30. April 1935 under Hensyn til, at hans Lønning som Docent i Tiden fra hans Ansættelse ved Universitetet fra 1. Maj 1929 indtil 30. April 1935 ellers vilde komme til at ligge under hans Lønning i hans tidligere Stilling som Kaldskapellan ved Allehelgens Kirke i København. (J. Nr. 61/29 og 238/29).

Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

Forhv. Professor i Retsvidenskab, Dr. jur. Carl Torp afgik ved Døden den 17. September 1929. Han var Universitetslærer fra 1886—1925.

Under 19. December 1929 blev der meddelt Professor i Statsvidenskab, Dr. phil. Bertil Ohlin Afsked efter Ansøgning fra den 31. December 1929 at regne. (J. Nr. 405/29).

Under 19. Maj 1930 blev der meddelt Professor i Retsvidenskab, Dr. jur. Viggo Bentzon Afsked efter Ansøgning paa Grund af Alder med Pension fra den 31. August 1930 at regne.

Under 14. Juli 1930 blev Sekretær i Justitsministeriet, Dr. jur. O. A. Borum udnævnt til Professor i Retsvidenskab ved Universitetet fra den 1. September 1930 at regne, se nedenfor S. 17—18.

Under 25. Juli 1929 meddelte Ministeriet Finansminister, Lektor i Socialpolitik C. V. Bramsnæs Fritagelse for at holde Forelæsninger fra 1. September 1929 og indtil videre, mod at Udbetalingen af det ham tillagte Honorar som Lektor standsedes fra samme Tidspunkt indtil videre. Under 16. April 1930 meddeltes der Finansminister Bramsnæs Fornyelse for et Tidsrum af 3 Aar fra 1. April 1930 at regne af hans Beskikkelse som Lektor, jfr. angaaende Fornyelse af Lektorhonoraret for 3 Aar at regne Rigsdagstidende for 1929—30, Tillæg A. Sp. 1557—58. (J. Nr. 291/29 og 205/30).

Under 24. April 1930 blev der meddelt Kontorchef i det statistiske Departement H. Cl. Nybølle Fornyelse for et Tidsrum af 3 Aar fra den 1. April 1930 at regne af hans Beskikkelse som Lektor i Statistikens Teori ved Universitetet. (J. Nr. 206/30).

Under 1. Juli 1930 meddelte Ministeriet Professor, Dr. jur. Axel Møller Fritagelse for at holde Forelæsninger i Efteraarsemestret 1930 samt Rejsetilladelse til Udlandet af Hensyn til Udarbejdelsen af 2. Del af hans Fremstilling af Folkeretten.

Under 28. Maj 1930 bifaldt Ministeriet efter Indstilling fra det rets- og statsvidenskabelige Fakultet og Konsistorium, at Toldinspektør, cand. polit. Jens Toftegaard under Hensyn til Vakancen i et Professorat i Statsvidenskab blev antaget til at deltage i Eksaminationen i Nationaløkonomi og Statistik ved den juridiske Embedseksamens I Del Sommeren 1930, saaledes at Honoraret 5 Kr. pr. Eksamination afholdtes af Universitetets Udgiftspost a. Medhjælpssummer, Underkonto 3. Til Raadighed for det rets- og statsvidenskabelige Fakultet til Medhjælp ved Opgaverettelse ved de juridiske Studieøvelser samt til Honorering af en Eksaminatorsuppleant ved den juridiske Embedseksamen. (J. Nr. 224/30).

Politiadvokat, cand. jur. Christian Junior meddeltes efter Ansøgning Afsked fra Stillingen som Assistent ved det juridiske Laboratorium fra den 1. September 1929 at regne og i hans Sted ansattes fra samme Dato paa 1 Aar cand. jur., fil. dr. Alf Ross. (J. Nr. 247 a/29).

Cand. polit. Carl Iversens Ansættelse som Assistent ved det økonomisk-statistiske Laboratorium forlængedes med 1 Aar fra den 1. Juli 1930 at regne.

Det lægevidenskabelige Fakultet.

Professor i intern Medicin, Dr. med. C. Lundsgaard afgik ved Døden den 15. Juni 1930. Han var Universitetslærer fra 1923 til sin Død.

Under 1. Februar 1930 blev Chef for Frederiksberg Hospitals Røntgenklinik, Dr. med. P. Flemming Møller udnævnt til Docent i Radiologi ved Universitetet og Chef for Rigshospitalets Røntgenklinik fra den 1. Marts s. A. at regne, se nedenfor Side 18 ff.

Under 4. December 1929 var Professor, Dr. med. C. Lundsgaard blevet genansat som Overlæge ved Rigshospitalets medicinske Afdeling A for et Tidsrum af 6 Aar fra den 1. Januar 1930 at regne. (J. Nr. 383/29).

Under 12. November 1929 meddelte Ministeriet efternævnte Beskikkelse som Censorer og Censorsuppleanter ved den lægevidenskabelige Embedseksamen for Resten af Seksaaret 1. November 1927—31. Oktober 1933, i Biokemi: Dr. med. Tage Kemp, Dr. med. P. H. Andersen som Censorer; i Retsmedicin: Amtslæge, Dr. med. Max Christiansen som Censor (i Stedet for Professor, Dr. med. Viggo Christiansen, som havde ønsket sig fritaget for det paagældende Hverv); i Medicin: Dr. med. A. Norgaard, som 1ste Censorsuppleant (i Stedet for Professor, Dr. med. C. Sonne); i den kliniske Prøve i Pædiatri og Børnepleje: Dr. med. Povl Hertz som Censorsuppleant; i Almindelig Patologi: Afdelingsforstander, Dr. med. Martin Kristensen som 2den Censorsuppleant; i patologisk Anatomi: Prosektor J. Fog som 2den Censorsuppleant.

Under 14. April 1930 meddelte Ministeriet efternævnte Beskikkelse som Censorsuppleanter ved den lægevidenskabelige Embedseksamen for Resten af Seksaaret 1. November 1927—31. Oktober 1933; i Biokemi: Dr. med. Knud Møller som 1ste Censorsuppleant; i patologisk Anatomi: Dr. med. Jens Foged som 2den Censorsuppleant (i Stedet for Prosektor J. Fog, som havde ønsket sig fritaget for det paagældende Hverv); i den kliniske Prøve i Kønssygdommes Erkendelse og Behandling Dr. med. A. Kissmeyer som Censorsuppleant.

Under 1. Maj 1930 meddelte Ministeriet Dr. med. C. J. Munch-Petersen Beskikkelse som 2den Censorsuppleant i Medicin ved den lægevidenskabelige Embedseksamen for Resten af Seksaaret 1. November 1927—31. Oktober 1933. (J. Nr. 321/29 og 98/30).

Efter at Ministeriet havde fritaget Professor, Dr. med. Svend Monrad for hans Hverv som Medlem af Komiteen til Valg af Censorer ved den lægevidenskabelige Embedseksamen, beskikkedes under 16. November 1929 Overlæge, Dr. med. E. Meulengracht som Medlem af Komiteen som udpeget af Københavns medicinske Selskab. (J. Nr. 321/29).

Under 29. August 1929 meddelte Ministeriet Professor, Dr. med. August Wimmer Fritagelse for at holde Forelæsninger i Efteraarssemestret 1929 af Helbredshensyn, og ved Ministeriets Resolution af 29. Januar 1930 blev der efter Indstilling af det lægevidenskabelige Fakultet og Konsistorium tillagt Afdelingslæge ved Kommunehospitalets VI Afdeling, Dr. med. Georges E. Schrøder et Vederlag paa 900 Kr. for Afholdelsen af det obligatoriske Kursus i Psykiatri i Efteraarssemestret 1929, at afholde af Universitetets Udgiftspost a. 13. Vikarudgifter. (J. Nr. 3 j/29).

Under 18. Juli 1930 meddelte Ministeriet Professor, Dr. med. Kn. Faber Fritagelse for at holde Forelæsninger og Øvelser i Efteraarssemestret 1930, for at han som Ekspert, udsendt af Folkeforbundet, kunde rejse til Kina og deltage i Organisationen af en national Lægeuddannelse. (J. Nr. 3 f/30).

Cand. polyt. Erik Sadolin ansattes som fast videnskabelig Assistent ved Farmakologisk Institut fra den 1. Juni 1929 med Anciennitet fra 1. Juni 1927.

Cand. med. H. M. Hou Jensens Ansættelse som Prosektor ved Normal-anatomisk Museum forlængedes med 1 Aar fra den 1. September 1929.

Cand. med. Svend Clemmesen konstitueredes som fast videnskabelig Assistent ved Hygiejnisk Institut paa 1 Aar fra den 1. September 1929.

Dr. med. Otto Keller ansattes som Prosektor i operativ Kirurgi paa 1 Aar fra den 1. September 1929.

Cand. med. Frk. Oline Christensen meddeltes efter Ansøgning Afsked fra Stillingen som klinisk Assistent ved Rigshospitalets medicinske Afdeling B. fra den 1. Oktober 1929.

Cand. med. K. Barmwaters Ansættelse som klinisk Assistent ved Rigshospitalets Afdeling for Øre-, Næse- og Halssygdomme forlængedes med 1 Aar fra den 1. Oktober 1929.

Cand. med. W. Thune Andersen ansattes som klinisk Assistent ved Rigshospitalets medicinske Afdeling B. paa 1 Aar fra den 1. Oktober 1929.

Dr. med. Knud Ove Møllers Ansættelse som Assistent ved Farmakologisk Institut forlængedes med 1 Aar fra den 1. Oktober 1929.

Cand. med. Jens Buhls Ansættelse som klinisk Assistent ved Rigshospitalets Afdeling for Hud- og Kønssygdomme forlængedes med 1 Aar fra den 15. Oktober 1929.

Cand. med. Jens Foged meddeltes efter Ansøgning Afsked fra Stillingen som Prosektor ved Patologisk-anatomisk Institut fra den 1. November 1929.

Cand. med. Frk. Elisabeth Svensgaards Ansættelse som klinisk Assistent ved Rigshospitalets Afdeling for Børnesygdomme forlængedes med 1 Aar fra den 1. November 1929.

Dr. med. Tage Kemp's Ansættelse som Assistent ved Institutet for almindelig Patologi forlængedes med 1 Aar fra den 1. November 1929.

Cand. med. M. C. Lottrup ansattes som Assistent ved Farmakologisk Institut paa 1 Aar fra den 1. Januar 1930.

Cand. med. Harald Paaby meddeltes efter Ansøgning Afsked fra Stillingen som klinisk Assistent ved Rigshospitalets Afdeling D. fra den 1. Februar 1930.

Cand. med. Chr. N. J. Gram meddeltes efter Ansøgning Afsked fra Stillingen som klinisk Assistent ved Rigshospitalets medicinske Afdeling A. fra den 1. Februar 1930.

Cand. med. Harald Okkels ansattes som Prosektor ved Patologisk-anatomisk Institut paa 1 Aar fra den 1. Februar 1930.

Cand. med. Peter Windfeld ansattes som klinisk Assistent ved Rigshospitalets Afdeling D. paa 1 Aar fra den 1. Februar 1930.

Dr. med. Holger Ehlers' Ansættelse som klinisk Assistent ved Rigshospitalets Afdeling for Øjensygdomme forlængedes med 1 Aar fra den 1. Marts 1930.

Cand. med. Søren L. Ørskovs Ansættelse som Assistent ved Medicinsk-fysiologisk Institut forlængedes med 1 Aar fra den 1. April 1930.

Cand. polyt. A. M. Thor Jørgensens Ansættelse som Assistent ved Medicinsk-fysiologisk Institut forlængedes med 1 Aar fra den 1. April 1930.

Dr. med. Carl Julius Munch-Petersens ansattes som klinisk Assistent ved Rigshospitalets Afdeling for Nervesygdomme paa 1 Aar fra den 1. April 1930.

Cand. med. Willy Muncks Ansættelse som Prosektor ved Retsmedicinsk Institut forlængedes med 1 Aar fra den 1. Maj 1930.

Cand. med. Viggo Friedenreichs Ansættelse som Assistent ved Institutet for almindelig Patologi forlængedes med 1 Aar fra den 1. Maj 1930.

Cand. med. Niels A. Nielsen ansattes som klinisk Assistent ved Rigshospitalets medicinske Afdeling A. paa 1 Aar fra den 1. Maj 1930.

Cand. med. Ejnar S. P. Nielsen ansattes som klinisk Assistent hos Professor Sonne paa 1 Aar fra den 1. Maj 1930.

Cand. med. Vilhelm Riemkes Ansættelse som klinisk Assistent ved Rigshospitalets kirurgiske Afdeling C. forlængedes med 1 Aar fra den 1. Juni 1930.

Mag. scient. Frk. Jytte Muus ansattes som Assistent ved Biokemisk Institut paa 1 Aar fra den 1. Juni 1930.

Cand. med. E. Schiødts Ansættelse som klinisk Assistent under Professoratet i epidemiske Sygdomme forlængedes med 1 Aar fra den 1. Juli 1930.

Cand. med. Kai Portmans Ansættelse som klinisk Assistent ved Rigshospitalets Fødeafdeling A. forlængedes med 1 Aar fra den 1. Juli 1930.

Fast videnskabelig Assistent ved Medicinsk-fysiologisk Institut, Dr. med. Einar Lundsgaard, meddeltes efter Ansøgning Permission fra sin Stilling i Tiden 1. Februar til 31. August 1930 for at han kunde foretage en Studierejse til Tyskland.

Det filosofiske Fakultet.

Forhv. Professor ved Lunds Universitet, Dr. phil. Edv. Lehmann afgik ved Døden den 23. Marts 1930. Han var Universitetslærer ved Københavns Universitet fra 1900—1910.

Forhv. Professor og Rigsarkivar, Dr. phil. Kr. Erslev afgik ved Døden den 20. Juni 1930. Han var Universitetslærer fra 1883—1916.

Under 18. Juni 1930 blev der meddelt Professor i nordisk Litteratur, Dr. phil. Vilhelm Andersen Afsked med Pension efter Ansøgning fra den 31. August 1930 at regne. (J. Nr. 164/30).

Under 29. Januar 1930 blev Underinspektør ved Nationalmuseet, Dr. phil. Johannes Brøndsted beskikket som Lektor i nordisk Arkæologi ved Universitetet for et Tidsrum af 3 Aar fra den 1. Februar 1930 at regne, se nedenfor Side 30—31.

Under 5. Marts 1930 blev der meddelt Fru, Dr. phil. Valfrid Palmgren Munch-Petersen Fornyelse for et Tidsrum af 3 Aar fra den 1. April 1930 at regne af hendes Beskikkelse som Lektor i Svensk ved Universitetet, jfr. angaaende Fornyelse af Lektorhonoraret for 3 Aar fra den 1. April 1930 at regne, Rigsdagstidende for 1929—30, Tillæg A., Sp. 1557—58. (J. Nr. 287/29 og 135/30).

Paa Finansloven for 1930—31, jfr. Rigsdagstidende for 1929—30, Tillæg A., Sp. 1557—58, forhøjedes den under Universitetets Udgiftspost g. opførte Bevilling paa 2400 Kr. aarlig + midlertidigt Tillæg til en Lektor i Tale og Sang til 3600 Kr. aarligt + midlertidigt Tillæg af Hensyn til forøget Undervisningsarbejde for Lektoren. (J. Nr. 153/28).

Paa Normeringsloven for 1930—31, jfr. Rigsdagstidende for 1929—30, Tillæg A., Sp. 5046—47, blev der tillagt Professor, Dr. phil. Aage Friis Pensionsanciennitet fra den 1. April 1907 under Hensyn til hans tidligere Ansættelse som Konsulent i Udenrigsministeriet. (J. Nr. 214/29).

Ved Ministeriets Resolution af 25. Februar 1930 blev der efter Indstilling af Konsistorium tillagt forhv. Professor, Dr. phil. Finnur Jónsson et Vederlag paa 1000 Kr., at afholde af Universitetets Udgiftspost a. 13. Vikarudgifter for Finansaaret 1929—30 for Varetagelse af Undervisningen i nordisk Filologi i Foraarssemestret 1929 under Vakancen i Professoraterne i nordisk Filologi og i islandsk Sprog og Litteratur. (J. Nr. 102/30).

Under 31. Oktober 1929 meddelte Ministeriet Professor, Dr. phil. K. Friis Johansen Orlov fra sin Embedsgerning i Foraarssemestret 1930 for at han kunde foretage en Studierejse til Grækenland og Italien.

Under 7. November 1929 meddelte Ministeriet Professor, Dr. phil. L. L. Hammerich Fritagelse for at holde Forelæsninger i Foraarssemestret 1930 for at han kunde foretage en Studierejse til Udlandet.

Under 21. December 1929 meddelte Ministeriet Professor, Dr. phil. J. Østrup Orlov fra sin Embedsgerning i Foraarssemestret 1930 for at han kunde foretage en Studierejse til Udlandet.

Under 5. Marts 1930 meddelte Ministeriet Professor William Thalbitzer Tilladelse til at afbryde sin Undervisning i Maj Maaned 1930 for at han kunde foretage en 4 Maaneders Studierejse til Grønland.

Under 1. Juli 1930 meddelte Ministeriet Professor, Dr. phil. Aage Brusendorff Orlov fra sin Embedsgerning i Efteraarsemestret 1930 og Foraarssemestret 1931 for at han kunde modtage en Indbydelse som »Visiting Professor of Scandinavian Literature« ved Universitetet i Minnesota i Nordamerikas forenede Stater.

Under 10. Januar 1930 bifaldt Konsistorium, at Dr. phil. Hans Winkler som ulønnet Undervisningsassistent hos Professor, Dr. Carl Roos holdt Forelæsninger paa Tysk over moderne tysk Litteratur efter 1880. (J. Nr. 84/30).

Mag. art. Grunddal Sjallung konstitueredes som fast videnskabelig Assistent ved Universitetets psykologiske Laboratorium fra den 1. Marts 1930 at regne. (J. Nr. 171 b/29).

Under 27. Marts 1930 meddelte Ministeriet, at det af vedkommende Fakultet i Paris var blevet bifaldet, at mag. art. Poul Krüger, som var indstillet til den paagældende Post af det filosofiske Fakultet og Konsistorium, ansattes som Lektor i Dansk ved Universitetet i Paris for et Tidsrum af 3 Aar. (J. Nr. 317/29).

Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Under 7. April 1930 blev Professor ved den polytekniske Læreanstalt, Dr. phil. Harald Bohr udnævnt til ekstraordinær Professor i Matematik ved Universitetet fra den 1. April 1930 at regne, se nedenfor Side 31—33.

Paa Normeringsloven for 1930—31, jfr. Rigsdagstidende for 1929—30, Tillæg A., Sp. 5047, blev der tillagt Professor, Dr. phil. C. M. Steenberg Lønningsanciennitet fra den 1. Juni 1923 med tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1929, under Hensyn til at han siden sin Udnævnelse til Lektor i Zoologi ved Universitetet (1. Juni 1923) havde udført omtrent det samme Arbejde, som nu paahvilede ham som Professor. (J. Nr. 342/29).

Under 19. Marts 1930 blev der meddelt Lektor ved Metropolitan-skolen J. K. Eriksen Fornyelse af hans Beskikkelse som Lektor i fysiske Undervisningsforsøg ved Universitetet for et Tidsrum af 3 Aar fra den 1. Februar 1930 at regne. (J. Nr. 151/30).

Under 11. Januar 1930 blev der meddelt Dr. phil. Oscar Klein Fornyelse af hans Beskikkelse som Lektor ved Universitetets Institut for teoretisk Fysik for 1 Aar fra den 1. Januar 1930 at regne. (J. Nr. 10 a/29).

Under 19. Juli 1930 beskikkede Ministeriet fast videnskabelig Assistent ved Universitetets kemiske Laboratorium, Dr. phil. Hakon Lund til at assistere ved Undervisningen og Eksamen i Kemi til Lærerprøven

under Fakultetet for et Tidsrum af 3 Aar fra den 1. April 1930 at regne, jfr. nedenfor Side

Under 12. April 1930 beskikkede Ministeriet Professor, Dr. med. J. Lindhard som Forstander for Statens Gymnastikinstitut fra den 1. August 1930 at regne.

Under 3. Juni 1930 beskikkede Ministeriet efternævnte som Censorer og Censorsuppleanter ved Skoleembedseksamen under Fakultetet for Treaaret 1. April 1930 til 31. Marts 1933, i Matematik: forhv. Professor, Dr. phil. C. Juel og Rektor V. A. C. Jensen som Censorer, Professor, Dr. phil. J. Møllerup som Censorsuppleant; i Fysik: forhv. Professor H. O. G. Ellinger og Fru Dr. phil. Kirstine Meyer som Censorer, Professor A. W. Marke og Rektor L. Christiansen som Censorsuppleanter; i Astronomi: Dr. phil. O. H. Krag og Aktuar, Dr. phil. C. Burrau som Censorer, Lektor J. Braae og Lektor, Dr. phil. Carl Hansen som Censorsuppleanter; i Zoologi: Inspektør W. Lundbeck og Lektor I. O. Bøving-Petersen som Censorer, Inspektør, Dr. phil. Th. Mortensen som Censorsuppleant; i Botanik: Professor, Dr. phil. Ove Paulsen og Lektor V. Balslev som Censorer, Museumsinspektør C. Christensen og Professor, Dr. phil. A. Mentz som Censorsuppleanter; i Geologi: Docent J. P. J. Ravn og Lektor, Frk. Sophie Petersen som Censorer; i Geografi: Lektor, Dr. phil. Niels Nielsen og Lektor P. A. Andersen som Censorer, Adjunkt Ejnar Storgaard og Adjunkt J. Reumert som Censorsuppleanter; i Gymnastikteori: Professor, Dr. phil. Aug. Krogh og Professor, Dr. phil. C. M. Steenberg som Censorer, Lektor V. Tuxen og Dr. phil. P. Brandt Rehberg som Censorsuppleanter; i Fysiologi: Professor, Dr. med. V. Henriques og Lektor K. Simonsen som Censorer, Professor, Dr. med. L. S. Fridericia og Lektor P. A. Andersen som Censorsuppleanter; i Kemi: Professor, Dr. phil. S. P. L. Sørensen og Professor, Dr. phil. Niels Bjerrum som Censorer, Professor, Dr. phil. Th. Baggesgaard-Rasmussen som Censorsuppleant; Fru Dr. phil. Kirstine Meyer beskikkedes desuden som Formand for Censorerne. (J. Nr. 272/30).

Under 1. Maj 1930 meddelte Ministeriet Professor, Dr. phil. Harald Bohr Fritagelse for at holde Forelæsninger i Tiden fra Midten af Maj Maaned 1930 indtil hen paa Foraaret 1931 for at han kunde efterkomme en Indbydelse til at være »European visiting Professor« i Amerika i det nævnte Tidsrum.

Mag. scient. P. J. Holst Christensen konstitueredes som fast videnskabelig Assistent ved Histologisk-embryologisk Laboratorium for 1 Aar fra den 1. September 1929.

Dr. phil. Bengt Strömngrens Ansættelse som Assistent ved Astronomisk Observatorium forlængedes med 1 Aar fra den 1. November 1929.

Cand. mag. Ebbe Rasmussens Ansættelse som Assistent ved Institutet for teoretisk Fysik forlængedes med 1 Aar fra den 1. Januar 1930.

Dr. phil. Oscar Kleins Ansættelse som Assistent ved Institutet for teoretisk Fysik forlængedes med 1 Aar fra den 1. Januar 1930.

Mag. scient. Erik Juuls Ansættelse som Undervisningsassistent hos Professor Niels Nielsen og Bibliotekar ved Matematisk Laboratorium forlængedes med 1 Aar fra den 1. Februar 1930.

Cand. mag. Kaj Bergs Ansættelse som Assistent ved Ferskvandsbiologisk Laboratorium forlængedes med 1 Aar fra den 1. Marts 1930.

Cand. mag. David Fogs Ansættelse som Undervisningsassistent hos Professor J. Hjelmslev forlængedes med 1 Aar fra den 1. April 1930.

Dr. phil. Emanuel Hansen ansattes som fast videnskabelig Assistent ved Gymnastikteoretisk Laboratorium fra 1. April 1930.

Mag. scient. J. K. Bøggilds Ansættelse som Assistent ved Biofysisk Laboratorium forlængedes med 1 Aar fra den 1. April 1930.

Cand. mag. Ejnar Storgaards Ansættelse som Assistent ved Geografisk Laboratorium forlængedes med 1 Aar fra den 1. Juni 1930.

Mag. scient. Kaj Grams Konstitution som fast videnskabelig Assistent ved Planteanatometisk Laboratorium forlængedes med 1 Aar fra den 15. August 1930.

b. Universitetets Fritrykskonto.

(J. Nr. 2/1929 og 2/1930).

Konsistorium har i 1929—30 bevilget følgende Bidrag af Fritrykskontoen:

Professor, Dr. phil. K. Fabricius 35 Kr. pr. Ark til en ny Udgave af Kr. Erslev: Det 16. Aarhundredes Historie (7. Oktober 1929), Professor, Dr. phil. L. L. Hammerich 50 Kr. pr. Ark til Udgivelse af en af ham i Forening med Dr. phil. Frk. Martha A. Muusses forfattet hollandsk Grammatik (20. Marts 1930), Professor, Dr. jur. et phil. Johs. Steenstrup 50 Kr. pr. Ark til en ny Udgave af hans »Skriftarternes Historie og Diplomaten« (20. Marts 1930), Professorerne, Dr. phil. W. Norvin og Dr. phil. Carsten Høeg 50 Kr. pr. Ark til en ny Udgave af A. B. Drachmann: »Den romerske Statsforfatning« ved cand. mag. Adam Afzelius (21. Marts 1930), Professor, Dr. theol. Ed. Geismar 50 Kr. pr. Ark til en ny Udgave af hans Religionsfilosofi (28. Juni 1930), og Professor, Dr. polit. Axel Nielsen 35 Kr. pr. Ark til Udgivelse af 2. Del af hans Bankpolitik (28. Juni 1930).

c. Universitetslærernes Studie- og Repræsentationsrejser.

Af Universitetets Udgiftspost I. 2. Reiseunderstøttelser for Universitetslærere, blev i Finansaaret 1929—30 udbetalt til Professor, Dr. phil. Viggo Brøndal 1200 Kr., Professor, Dr. phil. H. M. Hansen 500 Kr., Professor, Dr. phil. Victor Kuhr 250 Kr., Professor, Dr. jur. H. Munch-

Petersen 900 Kr., Professor, Dr. med. Poul Møller 400 Kr., Professor, Dr. phil. Holger Pedersen 700 Kr., Docent, Dr. phil. O. E. Ravn 350 Kr., Professor William Thalbitzer 100 Kr., Professor, Dr. med. Oluf Thomsen 700 Kr. og Professor, Dr. med. Aug. Wimmer 500 Kr.

Af Universitetets Udgiftspost k. 1. Til Repræsentationsrejser blev i Finansaaret 1929—30 udbetalt til Professor, Dr. phil. J. Hjelmlev 460 Kr. (J. Nr. 134/29 og 334/27), Professor Anton Karlgren 600 Kr. (J. Nr. 407/28), Professor, Dr. med. K. K. K. Lundsgaard 350 Kr. (J. Nr. 120/29), Professor, Dr. jur. H. Munch-Petersen, Professor, Dr. med. Kn. Faber, Professor, Dr. theol. Fr. Torm og Professor, Dr. phil. Holger Pedersen hver 160 Kr. (J. Nr. 334/27), Professor, Dr. phil. Martin Knudsen 187,20 Kr. (J. Nr. 1/29), Professor, Dr. phil. Vilh. Andersen 60 Kr. (J. Nr. 267/29) og Professor, Dr. theol. Jens Nørregaard 400 Kr. (J. Nr. 183/30).

d. Professor, Dr. jur. Viggo Bentzons Afgang fra Universitetet og Sekretær, Dr. jur. O. A. Borums Udnævnelse til Professor i Retsvidenskab.
(J. Nr. 218/30).

Under 19. Maj 1930 blev Professor i det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, Dr. jur. Viggo Bentzon afskediget efter Ansøgning paa Grund af Alder i Naade og med Pension fra den 31. August 1930 at regne.

Efter at det saaledes ledigtblevne Embede efter Indstilling af det rets- og statsvidenskabelige Fakultet og Konsistorium var blevet opslaaet ledigt, blev den eneste indkomne Ansøgning, nemlig fra Sekretær i Justitsministeriet, Dr. jur. O. A. Borum under 17. Juni 1930 tilstillet Universitetet til Erklæring.

Til at bedømme Ansøgerens Kvalifikationer nedsatte det rets- og statsvidenskabelige Fakultet i Henhold til § 3 i kgl. Anordning af 26. Juni 1918 et Udvalg bestaaende af Professorerne, Dr. jur. V. Bentzon, Dr. jur. Axel Møller og Dr. jur. Henry Ussing. Dette Udvalg afgav under 26. Juni 1930 følgende Indstilling til Fakultetet:

Det af Fakultetet nedsatte Udvalg afgiver herved følgende Indstilling om Besættelsen af det ved Professor Bentzons Afgang ledigblivende Professorat i Retsvidenskab. Der har kun meldt sig een Ansøger, nemlig Dr. jur. O. A. Borum.

Skønt det gælder et almindeligt Embede i »Retsvidenskab«, mener vi at kunne gaa ud fra, at den ny Professors Hovedopgave vil blive at docere Personret, Familieret og Arveret.

Det fremgaar af Dr. Borums Ansøgning, at han ikke blot har en særdeles fin Eksamen (Egregie), men tillige har en fyldig og meget alsidig Uddannelse, navnlig ogsaa i Praksis. Af direkte Betydning for en Professor i de ovennævnte Fag er det Arbejde, som Dr. Borum har

haft i Justitsministeriet. Igennem sin Virksomhed som Eksaminator ved Universitetet i flere Aar har han derhos faaet Lejlighed til at udfolde en Del af de Egenskaber, der kræves hos en Universitetslærer. Hvad endelig angaar hans videnskabelige Virksomhed, saa viser baade hans mindre Arbejder og hans Disputats grundige og omfattende Studier indenfor Person-, Familie- og Arveretten. Hans Hovedværk, Disputatsen, og en væsentlig Del af hans mindre Arbejder angaar særlig den Del heraf, der vedrører de nævnte Fag. Og et Par af hans større Afhandlinger angaar den »nationale« Arveret. Disse sidste Afhandlinger behandler hovedsagelig Spørgsmaal om fremtidig Lovgivning — og gør det paa en fyldestgørende Maade —; men Dr. Borums Disputats dokumenterer fuldtud hans Evner til videnskabeligt at behandle positiv Ret. I det hele viser Dr. Borums litterære Produktion efter Udvalgets Skøn, at han besidder de videnskabelige Kvalifikationer, som udkræves af en Professor i Retsvidenskab, hvis Hovedopgave bliver at docere Person-, Familie- og Arveret. Endelig skal det fremhæves, at hans Fremstillingsform lover godt for hans Evner til selve Lærergerningen.

Alt sammentaget maa da Udvalget udtale som sin Konklusion, at Dr. Borum er fuldt ud kompetent til at overtage Embedet. Udvalget foreslaar derfor at indstille Dr. Borum til Stillingen som Professor i Retsvidenskab.

Det fagkyndige Udvalgs Indstilling blev i Overensstemmelse med § 4 i den fornævnte kgl. Anordning tilstillet Ansøgeren, som meddelte, at han ingen Bemærkning havde at gøre til Indstillingen.

Efter at denne Indstilling med det rets- og statsvidenskabelige Fakultets og Konsistoriums Tilslutning var blevet fremsendt til Ministeriet, blev ved kgl. Resolution af 14. Juli 1930 Sekretær, Dr. jur. Oscar Alfred Borum udnævnt til Professor i Retsvidenskab ved Universitetet fra den 1. September 1930 at regne.

e. Dr. med. P. Flemming Møllers Udnævnelse til Docent i Radiologi.

(J. Nr. 217/28).

Som meddelt i Universitetets Aarbog for 1928—29, Side 66 ff. blev der paa Normeringsloven for 1929—30 oprettet et Docentur i Radiologi under det lægevidenskabelige Fakultet.

Efterat dette Embede efter Indstilling af det lægevidenskabelige Fakultet og Konsistorium var blevet opslaaet ledigt i Tilknytning til Stillingen som Chef for Rigshospitalets Røntgenklinik blev de indkomne tre Ansøgninger, nemlig fra cand. med. Valgard Finsen, cand. med. Jens Juul og Dr. med. P. Flemming Møller under 21. August 1929 tilstillet Universitetet til Erklæring.

Til at bedømme de indkomne Ansøgninger nedsatte Fakultetet i Henhold til § 3 i kgl. Anordning af 26. Juni 1918 et Udvalg bestaaende

af Professorerne, Dr. med. Kn. Faber, Dr. med. V. Schaldemose og Dr. med. S. A. Gammeltoft samt fhv. Chef for Rishospitalets Røntgenklinik, Dr. med. H. J. Panner. Dette Udvalg afgav under 26. Oktober 1929 følgende Indstilling til Fakultetet:

Professor Schaldemose og Dr. med. H. J. Panner udtalte følgende:

Flemming Møller er den ældste af Ansøgerne, 44 Aar. Han har en fyldig klinisk Uddannelse. Han har i 13 Aar været ansat paa Røntgenafdelinger, deraf som Chef for Frederiksberg Hospitals Røntgenafdeling i 9 Aar. Han blev Dr. med. i 1924.

Hans videnskabelige Produktion er ikke helt ringe, den vedrører Emner fra Røntgendiagnostikkens forskellige Omraader, saavel angaaende Knoglelidelser som Tarmkanalen og Lungediagnostikken, i mindre Grad omfatter den Therapien.

Indenfor Knoglediagnostikken beskæftiger hans væsentligste Arbejder sig med Studier over Perthes' Hoftelidelse. Kort efter at Perthes havde paavist denne Sygdom, offentliggjorde Flemming Møller i 1914 en Afhandling, i hvilken han meddeler 1 Tilfælde og gennemgaar, hvad man dengang vidste om Lidelsen. I Disputatsen 1924 behandler han udførligt denne Lidelses forskellige Sider paa Grundlag af en meget stor Række af ham undersøgte Tilfælde. Selvom dette store Arbejde lider af forskellige formelle Fejl, og selvom der paa nogle Omraader kunde være anvendt mere Kritik, dette gælder navnlig hans Behandling af Sygdommens Ætiologi, har han gennem sit omfattende Arbejde paa dette Omraade givet gode Bidrag til Læren om denne Lidelses Klinik. Særlig værdifuld er hans Studier over Sygdommens Forløb. Ved at følge et stort Antal Tilfælde igennem mange Aar belyser han dette Forhold og viser, hvorledes Sygdommen i mange Tilfælde afsluttes med en betydelig Deformering af Ledenderne. I sit tredje Arbejde over Perthes Sygdom giver han bl. a. yderligere Bidrag til Belysning af dette sidste Spørgsmaal. Hans Studier over denne Sygdom maa alt i alt anerkendes som et værdifuldt Arbejde.

Blandt hans Arbejder over Lungediagnostikken skal man særlig fremhæve:

I. Hans Arbejde, der omhandler de interlobære Exsudater. Paa overbevisende Maade viser han, at det Røntgenfund, som man tidligere har tydet som et Exsudat, absolut ikke er karakteristisk for et saadant, men at det vistnok i de fleste Tilfælde skyldes en Infiltration i Lungen, saaledes at Diagnosen af interlobært Exsudat maa støttes paa andre kliniske Undersøgelsesmetoder (Punctur).

II. I hans Arbejde om Chalicosis giver han en smuk Fremstilling af denne Lidelses røntgenologiske Billede sammenholdt med det patologisk-anatomiske og behandler desuden Spørgsmaalet om Differentialdiagnosen overfor en Række andre Sygdomme (Tuberkulose,

Anthrakosis, Tumor o. s. v.), saaledes at Arbejdet fremtræder som en god afrundet Fremstilling af herhen hørende Forhold.

III. I Arbejdet om Cyster i Thorax meddeler han 6 Tilfælde, som han selv har iagttaget. Alle Tilfældene er meget interessante, og de Forhold, de vedrører, lidet kendte. I 5 af Tilfældene, som angaar medfødte bronchiektatiske-cystiske Dannelser i Lungerne, paaviser han — vistnok som den første — et Røntgenfund, som er saa karakteristisk, at han sikkert har Ret i at hævde, at man af Røntgenbilledet vil kunne stille Diagnosen. Afhandlingen er saaledes af betydelig Interesse.

Af hans Arbejder om Tarmkanalens Sygdomme skal omtales:

I. Hans Arbejde om »redundant Colon«, i hvilket han mener at kunne paavise, at der hos Patienter med Tarmforstyrrelser hyppigere end hidtil antaget findes Dilatation og Forlængelse af Colon. Dette er muligvis rigtigt, men naar han tillægger dette Forhold Betydning for disse Patienters Tarmlidelse, synes dette efter det foreliggende ikke helt overbevisende, og navnlig savner man en Kontrolundersøgelse hos sunde Individider.

II. Hans Hovedarbejder indenfor dette Omraade vedrører Studier over Ileo-coecallidelser, særlig Tuberkulose. Han har Fortjenesten af paa dette Omraade her hjemme at have henledt Opmærksomheden paa, hvor hyppigt der hos Phthisikere findes røntgenologisk paavise- lige Forandringer ved Tarmundersøgelsen, som tyder paa en Lidelse i denne Region. Der er, navnlig naar henses til den næsten i alle Tilfælde konstant tilstedeværende forsinkede Tømming af Ileum, al Grund til at antage, at disse Patienter har en Lidelse i denne Region, men ved Bedømmelsen af Colonforandringerne synes Forfatteren ikke at tage tilstrækkeligt Hensyn til de Formforandringer af Slimhinden, som ogsaa under normale Forhold kan give Anledning til ejendommelige Billeder. Han har utvivlsomt Fortjenesten af at have henledt Opmærksomheden paa, at her foreligger et betydningsfuldt Spørgsmaal, som trænger til nærmere Undersøgelse.

Mod hans Arbejde om Røntgentherapien kan der rettes forskellige Indvendinger. Han er øjensynlig blevet noget overvældet af det store Stof, saaledes at han har haft Vanskelighed ved at forme det indenfor den Ramme, der har været hans Plan. Det er derfor ikke blevet en Oversigtsartikel, der kunde give et fyldigt Indtryk af den moderne Røntgentherapis Rækkevidde, men kun en kort Oversigt over Principperne for Tekniken og Røntgenbestraalingens Virkemaade, hvorved Forfatteren lægger for Dagen, at han er meget godt inde i disse Forhold. Afhandlingen munder ud i en Beskrivelse af det Standpunkt og den Behandlingsmodus, han selv anvender ved visse ret vilkaarligt valgte Lidelser, og man forbavses over, at han i denne Del af Afhandlingen ikke omtaler Behandlingen af de maligne Tumores. Hans Hensigt har aabenbart været at gøre opmærksom paa de sidste Aars

Strømninger indenfor Røntgentherapien, men Opgaven har været for stor til at rummes indenfor den afstukne Ramme, og Beskrivelsen er derfor noget usammenhængende og for lidet fyldig, især for de Læsere, der ikke i Forvejen er bekendte med Emnet.

Foruden de her nævnte Arbejder har Forfatteren yderligere offentliggjort nogle mindre kasuistiske Meddelelser uden større Betydning.

Valgard Finsen er 33 Aar. Hans kliniske Uddannelse er ikke videre fyldig. Han har været ansat paa røntgenologiske Afdelinger i godt 5 Aar, deraf har han fungeret som Chef paa Rigshospitalets Røntgenafdeling i over 1 Aar.

Han har skrevet 2 Arbejder »om Cholecystografi« og »om Myelografi«. Navnlig det første, som han har udarbejdet sammen med Torben Geill, giver en meget god Oversigt over forskellige Sider af disse Spørgsmaal, men nogen større videnskabelig Betydning kan man ikke tillægge noget af Arbejderne. Han er ikke Dr. med.

Jens Juul er 33 Aar. Af klinisk Uddannelse har han foruden Turnustjenesten og et halvt Aars Tjeneste paa dermatologisk Afdeling i Aarhus i 2 Aar været ansat paa Faaborg Sygehus.

Han har været ansat paa Røntgenafdelinger i henved 4 Aar. Han er blevet Dr. med. 1929.

Hans Disputats vidner om baade Grundighed og Evne til at arbejde med videnskabelige Emner og til at drage sobre Slutninger af de eksperimentelle Forsøg. Af de første Afsnit af Afhandlingen faar man Indtryk af, at han ved sine Forsøg faar udredet, hvad der af andre Forfatteres Meninger er rigtigt, og hvad der ikke kan staa for Kritik. Han synes at have fastslaaet, at man ved *lokal* Bestraaling af Tumørvævet opnaar en tiltagende Virkning, efterhaanden som Dosis forøges op til den Dosis, der er dobbelt saa stor som den, der giver Haaraffald. Endvidere viste Lokalbestraaling af den udviklede Tumor bedre terapeutisk Virkning af en enkelt stor Bestraaling end af samme samlede Dosis fordelt i flere mindre Dele med varieret Mellemrum.

Ved *universel* Bestraaling fremkom ved større Doser let alvorlig Skade, og i intet Tilfælde opnaaedes større terapeutisk Virkning, end man kunde vente af den samme Dosis lokalt. De sidste Afsnit indeholder det mest originale af hans Arbejde, og man har Lov at haabe, at det vil faa Betydning for den praktiske Therapi. Han har her i flere Forsøgsrækker undersøgt Resultatet af forskellige Doser, der giver *samme Virkning* paa *Musens Hud*, og som er givet dels som Enkeltbestraaling, dels som refrakt Bestraaling. De viste den mindste Virkning af Enkeltbestraaling, større af refrakt Bestraaling. Den største Virkning opnaaedes ved den saakaldte, af *Kingery* og *Pfahler* indførte, Mætningsmetode. I et Slutningskapitel diskuteres Muligheden af Anvendelse af de ved Eksperimenterne fundne Principper i den menneskelige Røntgentherapi.

Hans tre andre Arbejder er smaa kasuistiske Meddelelser, som ikke bringer noget nyt.

Af de 3 Ansøgere mener vi ikke, at Valgard Finsen kan komme i Betragtning. Han er ikke Dr. med., og hans videnskabelige Arbejder er ikke betydelige nok til at kvalificere ham.

Af de to andre Ansøgere, Dr. med. Poul Flemming Møller og Dr. med. Jens Juul, indstiller vi Dr. med. Poul Flemming Møller til Ansættelse i Stillingen, og vi skal nærmere begrunde vor Indstilling.

Dr. Flemming Møller har en god og fyldig almindelig klinisk Uddannelse og har i mange Aar (siden 1916) haft Ansættelse paa Røntgenklinik, de sidste 9 Aar som Chef paa Frederiksberg Hospitals Røntgenklinik. Han har i sin Specialvirksomhed altid udvist den største Flid og Interesse for sit Arbejde og derfor nydt stor Anerkendelse paa det Hospital, hvor han har arbejdet.

Ogsaa i videnskabelig Henseende har han paa mange Maader lagt sin store Interesse for Faget for Dagen, saaledes ved sin livlige Deltagelse i Møder og Kongresser, ved sin Virksomhed som Sekretær i den danske Redaktionskomité for Acta radiologica og ikke mindst ved sin gennem Aarenes Løb ret anselige, litterære Produktion. Denne omfatter, som vi har nævnt, meget af Værdi paa mange forskellige, navnlig diagnostiske Omraader, og den er et godt Vidnesbyrd om den Interesse, hvormed Forfatteren har fulgt med og meget hurtigt taget op til Efterprøve vigtige Spørgsmaal paa de forskellige Felter. Han har paa grundig Maade taget dem op til Vurdering og yderligere ved egne Undersøgelser uddybet tidligere vundne Resultater, og paa flere Omraader er han fremkommet med værdifulde, originale Bidrag.

Selv om hans Arbejde om den moderne Dybdetherapi, som nævnt, har adskillige Mangler, bærer det dog tydelig Vidnesbyrd om hans store Interesse ogsaa for denne Del af Faget, og at han har grundig Kendskab til de vigtige Problemer, som her frembyder sig.

Megen Vægt har vi i vor Indstilling tillagt den Omstændighed, at der med Docenturet er forenet Chefstillingen paa Rigshospitalets Røntgenklinik, hvis vigtigste Arbejde falder indenfor det diagnostiske Omraade, og netop paa dette har Dr. Flemming Møller igennem de mange Aar haft Lejlighed til at høste stor Erfaring og Modenhed og efter vor Formening altid vist sig at have været vaagen og være fulgt udmærket med i alle Fremskridt, der har fundet Sted indenfor Specialet.

Dr. Jens Juuls kliniske og røntgenologiske Uddannelse er og kan i Følge Sagens Natur ikke være videre langvarig.

Han har i sin udmærkede Doktorafhandling dokumenteret sin store Interesse for Therapien og her præsteret et meget fortjenstfuldt og om gode Evner vidnende Arbejde.

Det er imidlertid det eneste, som tillader en Dom om hans Kvalifikationer, og selv om det er et meget værdifuldt Arbejde, er det inden-

for et Omraade, som vi ikke kan regne for det, man i første Instans tør lægge Vægt paa ved Besættelsen af paagældende Stillinger.

Vi vil være noget betænkelige ved hans eventuelle Ansættelse, da vi ikke mener, at han i sin relativ korte røntgenologiske Uddannelse (c. 4 Aar) kan have erhvervet den tilstrækkelige Erfaring og Modenhed som Røntgendiagnostiker, der erfaringsmæssig kræver en meget lang Tid, tilmed naar man tager i Betragtning, at en meget stor Del af dette Tidsrum har maattet være optaget af hans eksperimentelle Arbejde med hans Disputats.

Professor Gammeltoft udtalte følgende:

Som Medlem af Bedømmelsesudvalget angaaende Stillingen som Docent i Radiologi ved Københavns Universitet og den dermed forbundne Stilling som Chef for Rigshospitalets Røntgenklinik skal jeg tillade mig at udtale følgende:

Som det fremgaar af ovenstaaende, drejer det sig dels om Docenturet og den dermed forbundne Lærergerning, Undervisning af de lægevidenskabelige Studerende i Radiologi, saavel Diagnostik som Therapi, dels om den praktiske Ledelse af Rigshospitalets Røntgenklinik og det dermed fremkomne Samarbejde med Hospitalets forskellige andre Afdelinger.

Det maa kræves, at man har Sikkerhed for, at den, der ansættes i Stillingen paa den ene Side magter den rent praktiske Side af Sagen, hvor Røntgendiagnostiken er den vigtigste, men man maa paa den anden Side ogsaa kræve, at han besidder videnskabelige Anlæg, Lærerevner og et dybtgaaende teoretisk Kendskab til det Grundlag, hvorpaa saavel Diagnostiken som særlig Radiotherapien hviler.

Selvom det overfor de Studerende vil komme til at dreje sig om en ret elementær Undervisning, bør det i denne Sammenhæng heller ikke glemmes, at Docenten i Radiologi er dette Fags officielle Repræsentant indenfor Københavns Universitet, ligesom det med den voldsomme Udvikling, som dette Fag har gennemgaaet i de senere Aar, er sikkert, at Undervisningen ikke vil blive den mindste Del af den paagældendes Arbejde, saa meget mere som det drejer sig om Oprettelsen af en helt ny Lærerpost.

Hans Ansættelse maa derfor i høj Grad ses ud fra almindelige universitetsmæssige Synspunkter, og hvor de Hovedopgaver, der paahviler den, der ansættes ved Københavns Universitet, i Universitetets Retsregler klart er præciserede som at drive videnskabelig Forskning og at undervise de Studerende.

Efter disse mere almindelige Betragtninger, som danner Grundlaget for de følgende Udtalelser, skal jeg derefter gaa over til en nærmere Omtale af de enkelte Ansøgers Kvalifikationer og søge at belyse, i hvor høj Grad de opfylder de Krav, som man kan stille til dem som Forsker, Lærer og praktisk Radiolog.

Af de 3 Ansøgere er cand. med. Valgard Finsen 33 Aar. Han er ikke Dr. med., og hans videnskabelige Arbejder omfatter foruden nogle Demonstrationer i Dansk Radiologisk Selskab kun to mindre Arbejder.

Naar endvidere Hensyn tages til hans almindelige Uddannelse, mener jeg, selvom han har været ansat paa røntgenologiske Kliniker i godt 5 Aar, ikke, at han kan komme i Betragtning, naar det drejer sig om et Docentur, da han hverken er Dr. med., og ej heller hans videnskabelige Arbejder kan siges at kvalificere ham til en saadan Stilling.

Valget maa derfor, efter min Mening, staa imellem Dr. med. Flemming Møller og Dr. med. Jens Juul.

Af disse er Dr. med. Flemming Møller den ældste, idet han er 44 Aar. Han har en fyldig klinisk Uddannelse og har en lang røntgenologisk Uddannelse bagved sig, i 9 Aar har han været Chef for Frederiksberg Hospitals Røntgenafdeling.

Med Radiumterapi har han ikke i større Udstrækning beskæftiget sig. Med Hensyn til hans videnskabelige Arbejder, saa er hans Hovedarbejde, hans Doktordisputats fra 1924 om »Malum Deformans Coxæ Infantile«, et Emne, som han senere yderligere har uddybet.

Med Hensyn til dette hans Hovedarbejde er jeg naturligvis ikke i den Grad sagkyndig som Dr. med. Panner og Professor Schaldemose, men jeg tror dog, efter nøje at have gennemgaaet dette Arbejde, at turde udtale, at jeg ikke vurderer det nær saa højt som de nævnte Medlemmer af Udvalget.

Der er ingen Tvivl om, at det er et stort og grundigt Arbejde, men de enkelte Kapitler er imidlertid langtfra alle lige gode, og særlig det vigtige Afsnit om Ætiologi og Patogenese forekommer mig svagt.

Det drejer sig ikke her om formelle Fejl, men om den Teori, hvorpaa Forfatteren bygger sine Betragtninger.

Beviset for, at det drejer sig om en Hypothyreoidisme, er svagt underbygget og bærer tydeligt Præg af, at Forfatteren ikke er saa godt inde i dette Spørgsmaal, som han burde være.

Som Følge deraf bliver ogsaa Afsnittet om Therapien mangelfuldt. Det bringer udover Anbefalingen af Anvendelsen af Thyreoidin ikke noget nyt.

Ved den mundtlige Handling var det blandt meget andet ogsaa dette Spørgsmaal, som saavel de officielle Opponenten som Dr. med. P. K. Bentzon og Dr. med. Panner rettede deres Kritik imod.

Tiden har givet Opponenterne Ret, thi saavidt mig bekendt anvendes denne Behandling intet Steds, og det har heller ikke været mig muligt i Literaturen at finde nogen Afhandling fra den nyeste Tid, der støtter Forfatterens Teori.

Dette forekommer mig ret betydningsfuldt, fordi Afsnittet om Ætiologi og Patogenese paa en Maade er det mest personligt prægede Afsnit i Afhandlingen.

Hans Stilling til og Gennemgang af andre Teorier angaaende Sygdommens Ætiologi vidner ogsaa paa flere Punkter om Mangel paa Indtrængen i Emnet.

Den alvorlige Kritik, som ved den mundtlige Handling blev rettet mod Arbejdet, bekræfter til Fulde, forekommer det mig, mit Syn paa dette Arbejde og gør, at jeg ikke kan udtale mig saa rosende om det, som Dr. med. Panner og Professor Schaldemose.

Paa nær et enkelt Arbejde, som jeg senere skal komme tilbage til, ligger Dr. Flemming Møllers videnskabelige Produktion indenfor Røntgendiagnostiken, et Felt, som det naturligvis er mig umuligt i Detailler at gaa nærmere ind paa. Mit almindelige Indtryk af hans røntgendiagnostiske Arbejder er, at de røntgenteknisk intet lader tilbage at ønske.

Forfatteren har beskæftiget sig med flere Omraader, saavel Lungelidelser som Tarmlidelser. Særlig originale forekommer de mig dog ikke. Det drejer sig i de fleste Tilfælde om Efterprøvning og Korrektion af tidligere Undersøgers Arbejder. De røber den dygtige Røntgenolog, men de viser kun i ringe Grad, hvorvidt Forfatteren er i Stand til en personlig videnskabelig Indsats. Om Røntgentherapi foreligger der kun et enkelt Arbejde med Titel: Kort Oversigt over Grundprinciperne for moderne Røntgentherapi og over de nyeste Problemer indenfor denne. Dette Arbejde er fra 1928, og er altsaa ganske nyt. Bedømmelsen af dette Arbejde forekommer mig at have relativ stor Betydning, dels fordi det er det eneste Arbejde, som beskæftiger sig med Therapi, dels fordi dette Arbejde, som er beregnet for almindelig praktiserende Læger, gør en i Stand til at dømme om hans Evner til at fremstille og belyse et Spørgsmaal, saaledes som det netop vil blive hans Opgave som Docent overfor de vordende Læger. Hensigten med Arbejdet fremgaar ogsaa klart af dets Undertitel: Oversigtsartikel. Jeg tager ikke i Betænkning at karakterisere dette Arbejde som baade meget svagt og uklart og skal nu nærmere begrunde denne Dom. Naar Forfatteren i Titlen skriver, at han vil give en Oversigt over de nyeste Problemer, saa forekommer det mærkværdigt, at han Side 5 affærdiger Strøstraalingen og Sekundærstraalingen med den Bemærkning, at det vil føre for vidt at komme ind herpaa. Sekundærstraalingen har efter de nyere Undersøgelser den største Betydning og kan ikke affærdiges paa den Maade.

Hans Omtale Side 9 og 10 af de forskellige Maalemetoder, et Hovedspørgsmaal indenfor Behandlingen, er ogsaa uklar, ligesom det vidner om svigtende pædagogiske Evner hos Forfatteren, naar han allerede Side 9 omtaler Erythemdosen, men uden nærmere at forklare, hvad denne er og først senere giver en Definition af, hvad man forstaar ved en Huderythemdosis. Side 13 og 14 omtaler han Røntgenstraalernes Virkning paa Krættcellerne, og det er derfor højst forbavsende, at han senere i sin Oversigt, hvor han omtaler de Lidelser, hvor Røntgen-

terapi kan anvendes, ikke med et Ord nævner de Former for Cancer, hvor Røntgentherapien har fejret de smukkeste Triumfer.

Hans Omtale af Røntgenkateren er, naar det gælder den teoretiske Forklaring, uklar, og det forekommer mig, at Forfatteren, som gennem en lang Aarrække har drevet Røntgentherapi, burde have sat sig bedre ind i de paagældende Forhold og søgt at danne sig en personlig Mening.

Det sidste Afsnit af Afhandlingen handler om den specielle Røntgenbehandling af enkelte Lidelser. Der er her noget underligt tilfældigt i, hvilke Lidelser der her omtales. Jeg har allerede fremhævet, hvor forbavsende det er, at Forfatteren slet ikke kommer ind paa Røntgentherapien ved Cancer, og jeg skal derfor ikke igen nærmere omtale dette Forhold.

Hans Synspunkt med Hensyn til, hvilke Fibromer i Uterus, der egner sig til Røntgentherapi, og hans Opfattelse af Udfaldssymptomerne, deles sikkert ikke af mange Gynækologer, og han maa have været uhyre heldig, naar han kan skrive, at han erindrer kun et eneste Fibrom, hvor det ikke er lykkedes at fremkalde Menopause.

Afsnittet om Fibromer og Metrorrhagier maa give den praktiserende Læge et galt Indtryk af Røntgentherapiens Rækkevidde ved disse Lidelser. Man har ikke Lov til at sige, at: Efter min Erfaring er Røntgenbehandling af Metrorrhagier og Fibroma uteri med faa Undtagelser den ideelle Behandling.

Man maa dog i det mindste forlange en Redegørelse for, hvilke Aldersklasser det drejer sig om, og Citatet viser, at det ikke er gaaet op for Forfatteren, hvor stort et psykisk Indgreb, det er, at røntgenkastre for kortere Tid eller for bestandig en Kvinde i den kønsmodne Alder. Heller ikke har Forfatteren efter min Mening Ret i, at Fibromerne svinder under en fremkaldt temporær Amenorrhoe og ikke vokser efter Menopausens Ophør.

Da Forfatteren fremlagde det Materiale, der ligger til Grund for denne Oversigtsartikel, i Gynækologisk Selskab 1928, blev der da ogsaa fra forskellig Side taget Afstand fra ham.

Det forekommer mig derfor, at dette Arbejde afslører Mangel paa kritisk Sans hos dets Forfatter og tillige svigtende pædagogiske Evner.

Den tredie Ansøger, Dr. med. Jens Juul, er 33 Aar. Af almindelig Uddannelse har han foruden Turnus 2 Aars Uddannelse som Reserve-læge ved Faaborg Sygehus og har endvidere fra 1. November 1927 til 1. April 1928 været Reservelæge ved Marselisborg Hospital i Aarhus. Hans Røntgenuddannelse er c. 4 Aar.

Med Hensyn til, om denne Uddannelse er tilstrækkelig til, at man kan sige, at han er moden nok til at overtage Ledelsen af Rigshospitalets røntgenologiske Klinik, er det naturligvis svært at udtale sig.

Jeg skal dog tillade mig at anføre, at da Dr. med. Flemming Møller i Juni 1920 ansattes som Chef for Frederiksberg Hospitals Rønt-

genafdeling, havde han en røntgenologisk Uddannelse paa $3\frac{1}{2}$ Aar, og da Dr. med. Krebs ansattes i Januar 1923 som Chef for Aarhus Kommunehospitals Røntgenafdeling, havde han en Uddannelse paa c. 2 Aar, og da endelig Dr. Jacoby ansattes som Chef paa Odense Amts og Bys Sygehus Røntgenafdeling, havde han en Uddannelse, der omtrent svarer til Dr. Juuls.

Dette er ogsaa i Overensstemmelse med, at der til Specialistanerkendelse nu kræves 3 Aars Ansættelse, medens tidligere 2 Aar var tilstrækkelig. Man har altsaa ment det fuldt forsvarligt paa Basis af den foreliggende Uddannelse at betro de nævnte Røntgenologer det ansvarsfulde Hverv, som det maa siges at være at lede en Røntgenafdeling, der er knyttet til store Hospitalsafdelinger.

Under sin Uddannelse i Aarhus har Dr. med. Jens Juul endvidere haft Lejlighed til paa første Haand at sætte sig ind i Radiumbehandling under en saa fremragende Chef som Overlæge Krebs.

Hvad hans videnskabelige Arbejder angaar, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa hans mindre Arbejder, der ikke tillader en at faa noget Indtryk af Forfatteren hverken som videnskabelig Personlighed eller som Lærer. Hans Disputats fra 1929 vidner om stor Grundighed og betydelige videnskabelige Evner.

Den viser ogsaa, at han har Øjet oppe for, at eksperimentelle Undersøgelser bør danne Grundlaget for den praktiske Therapi, og jeg tager ikke i Betænkning at betegne den som et betydeligt Arbejde.

Konklusion.

Af de tre Ansøgere mener jeg ikke, at cand. med. *Valgard Finsen* kan komme i Betragtning.

Af det foranstaaende fremgaar, at jeg betragter Dr. med. *Flemming Møller* som en dygtig Røntgendiagnostiker, og hvis der kun havde været Tale om Stillingen som Chef for Rigshospitalets Røntgenklinik, er jeg ikke i Tvivl om, at han burde foretrækkes fremfor Dr. med. *Jens Juul* paa Grund af hans større Erfaring paa Røntgendiagnostikens Omraade. Da der imidlertid, hvad jeg betragter som meget væsentligt, er knyttet et Docentur til Stillingen, og det af det Materiale, som foreligger, ikke er muligt at bedømme de to Ansøgeres Evner som Lærer, og det endvidere forekommer mig, naar Hensyn tages til Dr. med. *Jens Juuls* Disputats, at han er den af de to Ansøgere, der har vist den største videnskabelige Originalitet, saa kan jeg ikke direkte anbefale nogen af de to Ansøgere til Ansættelse i Stillingen, men maa tilraade Fakultetet, at der afholdes Konkurrence, for at man derigennem kan faa et Indtryk, ikke alene af de paagældendes Evner som Lærer, men ogsaa en Prøve paa deres Kundskaber i saavel praktisk som teoretisk Radiologi.

Professor Faber udtalte følgende:

Undertegnede kan i det Hele tiltræde den Bedømmelse af Ansøgenes videnskabelige Kvalifikationer, som er givet af Dr. Panner og Professor Schaldemose og kan slutte mig til den deri givne Anerkendelse af Dr. Flemming Møllers kliniske videnskabelige Arbejder og af hans altid aabne Øje for de nye Bevægelser indenfor Radiodiagnostiken, selv om det maa indrømmes, at hans Originalitet ikke er særlig fremtrædende. Jeg mener ogsaa, at han har dokumenteret sine Evner som Docent ved de Foredrag, han har holdt i de forskellige videnskabelige Foreninger. Paa den anden Side synes Dr. Juul at være en videnskabelig Dygtighed, der vel ikke er helt udformet endnu, men som giver gode Løfter for Fremtiden.

Under disse Omstændigheder, og da der allerede indenfor Bedømmelsesudvalget har vist sig Uenighed om, hvorvidt en enkelt af Ansøgerne bør indstilles, vilde det stemme med det lægevidenskabelige Fakultets Tradition ved Besættelser af Professorater, at der afholdtes en Konkurrence mellem de to nævnte Ansøgere, hvorved ogsaa den yngre kunde dokumentere sine Evner og Kundskaber. Naar jeg alligevel mener at maatte slutte mig til Indstillingen om, at Dr. Flemming Møller udnævnes til Docent uden Konkurrence, er det, fordi han er Dr. Juul saa overlegen i sin klinisk-røntgenologiske Uddannelse og Erfaring, og fordi denne sidste trods sin fortjenstfulde Doktorafhandling dog ikke kan siges at have vist en saadan Grad af Originalitet i sin Forskning, at denne Forskel derved er udlignet.

Under 3. December 1929 afgav Fakultetet sin Indstilling, hvori meddeltes følgende:

Fakultetet nedsatte i Henhold til § 3 i kgl. Anordning af 26. Juni 1918 et Udvalg til at bedømme Ansøgenes Kvalifikationer, bestaaende af Professorerne, Dr. med. Kn. Faber, Dr. med. V. Schaldemose og Dr. med. S. A. Gammeltoft samt tidligere Chef for Rigshospitalets Røntgenklinik, Dr. med. H. J. Panner. Fra dette Udvalg modtog Fakultetet den vedlagte Indstilling af 26. Oktober 1929, hvori et Flertal paa tre Medlemmer, nemlig Professorerne Faber og Schaldemose samt Dr. med. Panner indstiller en af Ansøgerne, Dr. med. P. Flemming Møller til Ansættelse i Embedet, medens et Mindretal, Professor S. A. Gammeltoft indstiller, at der afholdes Konkurrence om Embedet mellem to af Ansøgerne, Dr. med. Jens Juul og Dr. med. P. Flemming Møller.

Indstillingen blev i Henhold til den fornævnte kgl. Anordnings § 4 tilstillet Ansøgerne, af hvilke Dr. med. Jens Juul og Dr. med. P. Flemming Møller derefter indsendte de vedlagte Svarskrivelser af henholdsvis 7. og 8. f. M.

Udvalgets Indstilling kom derefter til Behandling paa Fakultetets Møde den 11. f. M.; i dette Møde, hvor samtlige Fakultetsmedlemmer var til Stede, og Dr. med. H. J. Panner gav Møde som stemmeberettiget

Medlem af Fakultetet i Henhold til den oftnævnte Anordnings § 3, fik Afstemningen om Indstillingen det Udfald, at 10 stemte for Flertalsindstillingen og 11 for Mindretalsindstillingen, medens 2 svarede: Stemmer ikke.

I Henhold til § 6, Punkt 2, i Anordningen skulde Embedet herefter besættes efter afholdt Konkurrence mellem Dr. med. Jens Juul og Dr. med. P. Flemming Møller, og Fakultetet tilskrev da disse to Ansøgere under 12. f. M., saaledes som det fremgaar af den vedlagte Genpart af Skrivelsen. Man modtog herefter fra de to Ansøgere de vedlagte Skrivelser af 20. f. M., ifølge hvilke Dr. med. P. Flemming Møller meddeler, at han ikke ønsker at deltage i en Konkurrence om det ledige Embede, men iøvrigt fastholder sin Ansøgning om dette, medens Dr. med. Jens Juul meddeler, at han har bragt i Erfaring, at Dr. med. P. Flemming Møller ikke ønsker at deltage i Konkurrence, og at han, saafremt det ikke drejer sig om en Sammenligning med en anden Ansøger, men alene om en Bedømmelse af hans Kvalifikationer, ikke ser sig i Stand til at underkaste sig den fastsatte Konkurrence.

Herefter blev Sagen paany behandlet paa et Møde i Fakultetet den 26. f. M., i hvilket 20 af Fakultetets Medlemmer samt Dr. med. H. J. Panner deltog. Efter at de forskellige Muligheder var drøftet, vedtoges det med 11 Stemmer mod 5 at indstille Dr. med. P. Flemming Møller til Ansættelse i Embedet; et Forslag om at indstille Dr. med. Jens Juul til Ansættelse fik ingen Stemmer.

I Henhold hertil skal Fakultetet tillade sig at indstille, at Dr. med. P. Flemming Møller ansættes som Docent i Radiologi ved Universitetet og den dertil knyttede Stilling som Chef for Rigshospitalets Røntgenklinik.

Et Mindretal (Professorerne Bock, Christiansen, Ege, Gammeltoft, Hansen, Henriques og K. K. K. Lundsgaard) har ikke kunnet slutte sig til ovenstaaende, men maa — da Dr. med. P. Flemming Møller og Dr. med. Jens Juul har nægtet at underkaste sig den af Fakultetet vedtagne Konkurrenceprøve — formene, at deres Ansøgninger om Docenturet i Radiologi er bortfaldne, og at Stillingen maa opslaas paany.

Fakultetets Indstilling blev under 16. December 1929 fremsendt til Ministeriet, idet Konsistorium udtalte følgende:

Sagen har været behandlet i Konsistoriums Møde den 11. ds., hvor Konsistorium med 16 Stemmer mod 2 vedtog at slutte sig til Fakultetets i Overensstemmelse med dets Flertal afgivne Indstilling. Med Hensyn til det af Fakultetets Mindretal rejste Spørgsmaal, om hvilken Betydning det har efter Anordning 26. Juni 1918, at en Ansøger nægter at underkaste sig en vedtagen Konkurrenceprøve, har Konsistorium ikke taget principiel Stilling hertil og har ment at kunne undlade at gøre det, fordi det i det foreliggende Tilfælde drejer sig om et Docentur, ved hvis Besættelse Anordningens Regler ikke behøver at følges, iøvrigt under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder.

I Henhold til ovenstaaende skal man tillade sig at indstille, at Dr. med. P. Flemming Møller ansættes som Docent i Radiologi ved Universitetet og i den dertil knyttede Stilling som Chef for Rigshospitalets Røntgenklinik.

Herefter blev ved kgl. Resolution af 1. Februar 1930 Dr. med. Poul Flemming Møller udnævnt til Docent i Radiologi ved Universitetet og dermed til Chef for Rigshospitalets Røntgenklinik fra den 1. Marts 1930 at regne.

f. Underinspektør, Dr. phil. Johs. Brøndsted's Ansættelse som Lektor i nordisk Arkæologi.

(J. Nr. 302/29).

Som meddelt i Universitetets Aarbog for 1928—29, Side 74 ff., blev der paa Finansloven for 1929—30 oprettet et Lektorat i nordisk Arkæologi ved Universitetet.

Efter at dette Lektorat efter Indstilling af det filosofiske Fakultet og Konsistorium var blevet opslaaet ledigt, blev den eneste indkomne Ansøgning, nemlig fra Underinspektør ved Nationalmuseet, Dr. phil. Johs. Brøndsted under 10. December 1929 tilstillet Universitetet til Erklæring.

Under 2. Januar 1930 afgav Fakultetet sin Indstilling, hvori meddeltes at Fakultetet under Hensyn til, at dettes i denne Sag mest sagkyndige Medlem, Professor, Dr. phil. K. Friis Johansen var Svoger til Ansøgeren, havde anmodet forhv. Professor, Dr. phil. Chr. Blinkenberg om at afgive en Bedømmelse af Ansøgerens Kvalifikationer. Overensstemmende med Professor Blinkenbergs Udtalelse indstillede Fakultetet, at Dr. Brøndsted blev ansat i Lektorstillingen. Professor Blinkenbergs Udtalelse (af 23. December 1929) var saalydende:

Af Fakultetets idag modtagne Skrivelse til mig af 19. d. M. har jeg med største Tilfredsstillelse erfaret, at Tanken om Oprettelsen af et Lektorat i nordisk Arkæologi — oprindeligt fremsat i min Skrivelse til Fakultetet af 12. September 1926 (se Universitetets Aarbog 1926—27, S. 36) og tiltraadt af Fakultetet under 20. s. M. (sstds., S. 32) — nu staar umiddelbart foran sin Virkeliggørelse, og at Ansøgning om dette Lektorat er indgivet af Underinspektør ved Nationalmuseet, Dr. phil. J. Brøndsted, om hvis Kvalifikationer til den nævnte Stilling Fakultetet begærer en Udtalelse af mig, idet der ikke fra anden Side foreligger nogen Ansøgning.

Dr. Brøndsted's Løbebane og videnskabelige Virksomhed har jeg fulgt lige fra hans Studieaar ved Universitetet og kan paa Grundlag af dette Kendskab trygt udtale, at jeg anser ham for fuldt kvalificeret til den ovenomtalte Stilling. Navnlig mener jeg at burde fremhæve, at hans Afhandling for Doktorgraden var et fremragende Arbejde, hvori han

med sikker Kritik behandlede en Række af de vanskeligste Spørgsmaal vedrørende Kulturforbindelserne mellem Norden og England mod Slutningen af vor forhistoriske Tid. Den samme Opfattelse af Arbejdets videnskabelige Værd har fundet Udtryk i udenlandske Fagfællers Omtale af den engelske Udgave af Dr. Brøndsted's Skrift. Jeg skal heraf kun nævne W. G. Collingwood's Bedømmelse i *The Antiquaries Journal*, 1925, S. 294 f.

Medens Dr. Brøndsted ved det nævnte Arbejde med Hæder er indtraadt i Rækken af de ved vort Nationalmuseum ansatte Arkæologer, der har ført det videnskabelige Fagstudium videre, har han ogsaa, navnlig i den Oversigt over Danmarks Oldtid, der fra hans Haand foreligger som en Del af Værket »Det danske Folks Historie«, vist Evne til at gøre Studiets Resultater tilgængelige for en videre Kreds. Han har her tillige kunnet bygget paa sin egen Virksomhed i Nationalmuseets Tjeneste, der har givet ham et første Haands Kendskab baade til vore Oldsagër og Oldtidsminder og til den arkæologiske Arbejdsmetode, et Kendskab, som under Hensyn til den nordiske Oldforskningens levende og stadig fortsatte Udvikling er nødvendigt for med Sikkerhed at kunne drage alle de Slutninger, som Stoffet tilsteder, og paa den anden Side undgaa tomme Gisninger og værdiløse Hypoteser.

Under Henvisning til foranstaaende Udtalelser tillader jeg mig saaledes at gentage, at jeg maa anse Dr. Brøndsted for fuldt kvalificeret til Stillingen som Lektor i nordisk Arkæologi ved Universitetet.

Efter at Fakultetets Indstilling under 9. Januar 1930 var blevet indsendt til Ministeriet med Konsistoriums Tilslutning, blev under 29. Januar 1930 Underinspektør ved Nationalmuseet, Dr. phil. Johannes Balthasar Brøndsted beskikket som Lektor i nordisk Arkæologi ved Universitetet for et Tidsrum af 3 Aar fra den 1. Februar 1930 at regne.

g. Oprettelse af et ekstraordinært Professorat i Matematik for Professor ved den polytekniske Lærestalt, Dr. phil. Harald Bohr.

(J. Nr. 223/29).

Den 13. April 1929 tilskrev Professorerne, Dr. phil. J. Hjelmlev, Dr. phil. Niels Nielsen og Dr. phil. N. E. Nørlund det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet saaledes:

Da vi har bragt i Erfaring, at der er fremsat Forslag om at kalde Professor Harald Bohr til Professor i Matematik ved Universitetet i Upsala, ønsker vi at udtale, at det vilde betyde et uerstatteligt Tab for det matematiske Studium herhjemme om denne fremragende Forsker forlod vort Land. Professor Harald Bohr's talteoretiske og funktionsteoretiske Arbejder er af saa grundlæggende Betydning, at han maa placeres i første Række blandt alle nulevende Matematikere. Hans Undersøgelser har ogsaa i Udlandet vakt den største Opmærk-

somhed og givet Anledning til en hel Litteratur, idet talrige Elever i forskellige Lande har videre udført de Tanker, som han har fremsat. Hos Harald Bohr finder man forenet en sjelden Originalitet som Forsker med en usædvanlig Evne som Lærer. Den Medvirkning han som Professor ved den polytekniske Lærestanstalt i stigende Grad har ydet ved Universitetsundervisningen, har derfor ogsaa været til stor Fordel for vort Universitet. Ved at flytte til Upsala vil han opnaa at blive i Stand til at koncentrere sine Kræfter om den Universitetsundervisning, som hans Evner i saa høj Grad kvalificerer ham til. Vi vil varmt anbefale, at der tilbydes ham tilsvarende Arbejdsbetingelser i Danmark.

Den nærmest liggende Mulighed herfor vilde være Oprettelsen af et ekstraordinært Professorat i Matematik ved Universitetet.

Men foruden denne Løsning skal vi henlede Opmærksomheden paa en anden Mulighed, som er af almindelig Betydning for Undervisningen i de matematiske Fag ved Universitetet. Efter Oprettelsen af Geodætisk Institut er Trangen til en Universitetsundervisning i Geodæsi blevet forøget, idet Betingelsen for Ansættelse som Statsgeodæt, Afdelingsgeodæt eller som tjenestgørende Officer ved Institutet er, at vedkommende har bestaaet Magisterkonferens i Geodæsi eller Afgangseksamen fra Officersskolens Specialklasses geodætiske Kursus. Der maa nødvendigvis før eller senere fremkomme Ønske om Oprettelse af et Professorat i Geodæsi, fordi dette Fag danner Grundlaget for Landets Kortlægning, og de geodætiske Arbejder vil ikke kunne udføres paa fyldestgørende Maade med mindre der er Adgang til en videregaaende Undervisning i Faget. I Lov om Geodætisk Institut er der derfor ogsaa optaget den ovenfor citerede Bestemmelse om Magisterkonferens i Geodæsi som Adgangsbetingelse til de omhandlede civile Geodætstillinger. Medundertegnede Professor i Matematik N. E. Nørlund har i en Aarrække meddelt Undervisning ved Universitetet baade i Matematik og Geodæsi. Men Geodæsien er blevet et saa omfattende Fag, at man almindeligvis ikke vil kunne paaregne, at dette kan repræsenteres ved en Lærer i et andet Fag. Det vilde i Tilslutning til disse Bemærkninger være naturligt at foreslaa, at der allerede nu oprettes et ordinært Professorat i Geodæsi ved Universitetet, saaledes at der derved vilde blive et ordinært Professorat i Matematik ledigt, som da kunde overdrages til Professor Harald Bohr.

Vi tillader os at anmode Fakultetet om at ville tage under Overvejelse, hvorledes man ved Hjælp af de her fremdragne Muligheder bedst kunde skabe det fornødne Grundlag for at knytte Professor Harald Bohr til Universitetet og derved bevare hans rige Evner for vort Land.

Denne Skrivelse videresendte det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet til Konsistorium, ledsaget af følgende Udtalelse af 15. April 1929:

Idet Fakultetet videresender hofølgende Skrivelse af 13. ds. fra Professorerne J. Hjelmlev, Niels Nielsen og N. E. Nørlund, vil man varmt anbefale det deri fremsatte Forslag om at knytte Professor Harald Bohr til Universitetet, idet man slutter sig til den Motivering, som herfor er fremført i Skrivelsen. Efter at have overvejet de i Skrivelsen nævnte Muligheder vil man anbefale som det bedste Grundlag for en Løsning af det foreliggende Spørgsmaal, at der oprettes et ordinært Professorat i Geodæsi ved Universitetet, saa at der herved kunde blive et ordinært Professorat i Matematik ledig som kunde overdrages til Professor Harald Bohr. Ønskeligheden af et Professorat i Geodæsi er ikke alene betinget af Fagets almindelige videnskabelige Betydning, men tillige af den omfattende videregaaende Undervisning i dette Fag, som Oprettelsen af Geodætisk Institut forudsætter. Der maa derfor under alle Omstændigheder fremkomme Ønske om et saadant Professorat, og naar det fremkommer allerede nu, er det for at berede Mulighed for at bevare Professor Harald Bohr for vort Land.

Under 23. April 1929 blev Sagen indsendt til Ministeriet, idet Konsistorium samtidig udtalte, at man paa det varmeste anbefalede Fakultetets Forslag og under Hensyn til Sagens paatrængende Karakter henstillede, at Ministeriet, saasnart Omstændighederne tillod det, foretog de fornødne Skridt til at sikre Sagens finansielle Gennemførelse.

Herefter meddelte Ministeriet under 1. Juni 1929, at man paa Finansloven for 1930—31 vilde være sindet at søge oprettet et ekstraordinært Professorat i Matematik ved Universitetet for Professor Harald Bohr.

Det paagældende Professorat blev derefter oprettet paa Finansloven for 1930—31, jfr. Rigsdagstidende for 1929—30, Tillæg A., Sp. 1555—56, og ved kgl. Resolution af 11. April 1930 blev Professor ved den polytekniske Lærestanstalt, Dr. phil. Harald August Bohr udnævnt til ekstraordinær Professor i Matematik ved Universitetet fra den 1. April 1930 at regne.